

Andrzej Marcinkowski

Pytania i odpowiedzi prawne

Palestra 42/11-12(491-492), 210

1998

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Andrzej Marcinkowski

Czy dopuszczalna jest kasacja od postanowienia sądu apelacyjnego, oddalającego zażalenie na postanowienie sądu wojewódzkiego odrzucające apelację wskutek nieuiszczenia opłaty sądowej od apelacji w kwocie 1200 zł?

Stan faktyczny jest następujący:

Jednemu z dwóch pozwanych sąd wojewódzki odrzucił apelację dlatego, że wpłacił połowę wpisu od apelacji zamiast całego wpisu, który powinien był uiścić. Sąd apelacyjny oddalił wniesione przez tego pozwanego zażalenie na postanowienie odrzucające apelację.

Powstaje pytanie, czy służy mu skarga kasacyjna?

W postanowieniu z 20 grudnia 1996 r., I CZ 30/96 (ogł. OSNC 1997, z. 4, poz. 34), Sąd Najwyższy stwierdził, że:

„Kasacja do Sądu Najwyższego nie przysługuje od postanowienia o kosztach procesu”.

Podobny pogląd został wypowiedziany w postanowieniu Sądu Najwyższego z 3 kwietnia 1997 r. (ogł. OSNC 1997, z. 9, poz. 130).

Za niedopuszczalnością kasacji w sprawie kosztów procesu wypowiedzieli się również:

1) Tadeusz Wiśniewski: „Apelacja i kasacja – nowe środki odwoławcze w postępowaniu cywilnym”, Librata 1996, s. 133:

„Nie ma zatem podstaw do ewentualnego przyjęcia w ślad za przedwojennym orzecnictwem Sądu Najwyższego, że kasacja jest dopuszczalna również od orzeczenia o kosztach postępowania”.

2) Tadeusz Erciński: „Apelacja i kasacja w procesie cywilnym”, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1996, s. 105:

„Niedopuszczalna jest kasacja wyłącznie od orzeczenia o kosztach postępowania por. orz. SN z 22 listopada 1965 r., III PR 22/65 (NP 1996, nr 7–8, s. 1261 z glosą Krajewskiego i uchwała połączonych izb cywilnej oraz pracy i ubezpieczeń społecznych SN z 24 kwietnia 1972 r., III PZP 8/72 – PUG 1972, nr 10, s. 345)”.

3) Identyczne stwierdzenie zawarte jest w: Tadeusz Erciński i inni: „Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego”, część pierwsza, postępowanie rozpoznawcze, Tom I, s. 578.

Sądzę, że skarga kasacyjna w przedstawionej sprawie nie służy także dlatego, że wartość przedmiotu zaskarżenia określono na 1200 zł, a więc na kwotę niższą niż 5000 zł, o której mówi przepis art. 393 pkt 1 k.p.c.